

ชื่อเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความสามารถในการแก้ปัญหา
คณิตศาสตร์

ผู้วิจัย นายสุวรรณ เทียนบุตร **ปริญญา** ค.ม. (คณิตศาสตร์ศึกษา)

กรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สมทรง สุวพานิช ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต. ดร.อรัญ ชูขจรเดื่อง กรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับ
ความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2. เพื่อเปรียบเทียบ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน และ เพศ ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 3 แบ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 160 คน
และนักเรียนหญิงจำนวน 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 แบบทดสอบวัดความสามารถ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93
การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.35
2. นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ไม่แตกต่างกัน นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีความสามารถในการ
แก้ปัญหาคณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนในโรงเรียน
ขนาดกลาง ขนาดเล็ก มีความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ น้อยกว่านักเรียนใน โรงเรียน
ขนาดใหญ่ และนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์
มากกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title : The Relationship between Achievement Motivations and Ability in Solving Mathematical problems.

Author : Mr.Suwan Teinyud

Degree : M.Ed. (Mathematics Education)

Advisors : Assoc. Prof. Dr. Somsong Suwapanich

Chairman

Asst. Prof. Acting Sub Lt. Dr. Arun Suikraduang

Committee

Rajabhat Maha Sarakham University, 2011

Abstract

The research's objectives are aimed to: 1. study the relationship between grade 9 students' achievement motivation and ability in solving mathematical problems, 2. compare their achievement motivation and ability in solving them, classified according to school sizes and students, genders. The sampling group employed for conducting the research included grade 9 students in the school under supervision of Maha Sarakham Educational Service Area Office 3, which they were divided into 160 male students and 160 female ones. The equipment used for the research was the achievement motivation test endowed with the reliability at 0.98, and the aptitude test with the reliability amounting to 0.93. Data were analyzed with the software package.

The research's results were:

1. Students' achievement motivation was correlated with their ability in solving mathematical problems with the statistical significance at the level of .01, with its co-efficient correlation amounting to 0.35.

2. No significant difference in their achievement motivation correlating big, medium and small school sizes was assumed; whereas significant difference in their ability in solving mathematical problems was found in those three school sizes with the statistical significance at the level .05. Obviously, students in the medium and small school size had less ability in solving mathematical problems than those in the big ones. And female students had more achievement

motivation and ability in solving mathematical problems than male one, with the statistical significance at the level of .05.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY